

ה"ט 40878/04/21 - אוהד אלבילאה, סיגלית אלבילאה נגד אביבה לביא, יואב לביא

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 40878-04-21 אלבילאה ואח' נ' לביא ואח'

בפני כבוד השופטת פרחיה ג'ובראן מילר
המבקשים
1. אוהד אלבילאה
2. סיגלית אלבילאה

נגד
המשיבים
1. אביבה לביא
2. יואב לביא

החלטה

בבסיס ההליך בקשה לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת התשס"ב-2001.

המבקש התייצב בפניי ביום 20/4/21 והסביר במעמד צד אחד את עיקר טענותיו.

לפי גרסתו של המבקש, המבקשים מתגוררים בצמוד למשיבים בשכנות למעלה מ-6 שנים כאשר בכל התקופה הזאת מחזיקים המשיבים בין 3 - 5 כלבים שנובחים ללא הפסקה 24 שעות ביממה כולל בלילות.

המבקש הוסיף כי מדובר במטרד של ממש המונע מהמבקשים יציאה לחצר או הנאה בסיסית מביתם ובפרט לנוכח העובדה כי המבקשת מס' 2 היא אישה חולה ונדרשות לה שעות מנוחה בצהריים.

המבקש הוסיף כי כל פניותיהם למשיבים, לפקחים מהעירייה ולמשטרה לא הועילו.

לנוכח כך פנו המבקשים לביהמ"ש וביקשו כי יינתן צו האוסר על המשיבים לאפשר את המטרד המתמשך ללא הרף ובכך לאפשר להם לקיים סדר יום רגיל ושלווה בסיסית לצורך חיי יום יום תקינים.

ביום 27/4/21 התקיים דיון במעמד שני הצדדים. להלן תמצית הטענות המשיבים:

טענה מקדמית:

עמוד 1

המשיבה מס' 1 טענה ארוכות כי סעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מאיימת מתייחס אך ורק לבני אדם ואיננו יכול לחול על מטרדים שנובעים מרעש של חיה (במקרה הזה נביחות של כלבים) ומשכך, טענה יש לדחות את הבקשה על הסף.

אקדים את המאוחר ואציין כי טענה זו דינה להידחות. סעיף 2 (א) לחוק למניעת הטרדה מאיימת קובע: "הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטרד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

מלשון הסעיף אין ספק כי ההטרדה יכולה להתבצע "בכל דרך" כאשר ההתניה לגבי האדם היא לעניין הפגיעה, דהיינו שהמטרד מייצר נזק או פגיעה לאדם מסוים. מסיבה זו החוק יכול לדון במטרדים הנובעים משימוש בכלים המייצרים רעש, פוגעים בפרטיות, צדדי ג' וכיוצ"ב.

על כן וכפי שציינתי לעיל הטענה המקדמית דינה להידחות.

רכיב האיום לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת:

המשיבים הוסיפו כי רכיב האיום הוא רכיב משמעותי שחייב להתקיים לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת וכי מאחר ואין בבקשת המבקשים טענה לעניין איומים אלא לעניין מטרד, יש לדחות את הבקשה מאחר ואיננה מתאימה להליך זה.

עוד הוסיפה המשיבה מס' 1, בעניין זה, כי לכל היותר מדובר בתביעה לפי עוולת המטרד לפקודת הנזיקין.

השימוש בחוק זה לאורך השנים נעשה גם לצורך הגנה על צדדים למחלוקות וסכסוכים שונים שאינם כוללים איום במובן הפלילי אלא איום מפני פגיעה באורח חיים תקין.

בעניין זה אני מפנה ללשון החוק שם בסעיף 1 בו מוגדרת מטרדת החוק: "להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

כפי שצוין לעיל, הטרדה מאיימת לפי סעיף 2 (א) כוללת שתי חלופות כאשר אחת מהן היא הטרדה בכל דרך והשנייה נקיטת איומים.

טיעון לגוף הבקשה:

טענה שלישית שטענה המשיבה מס' 1 בטיעוניה הייתה לגופו של הליך. בעניין הזה טענה המשיבה כי מדובר בכלבי פקינז קטנים מאוד והיא הציגה סרטון של הכלבים בטלפון הנייד שלה. ברשות המשיבים ארבעה כלבים שלטענתה מטופלים היטב ונמצאים בתוך הבית ומחוצה לו בחצר.

המשיבה הצהירה כי היא נקטה באמצעים שונים לרבות התקנת ציוד יקר ערך כדי שהכלבים יוכלו להיכנס ולצאת מהבית והצהירה כי באמצע הלילה הם נמצאים רק בתוך הבית והציגה בסרטון את הכיסא שהם ישנים עליו בתוך הבית בלילה ואת מיקום פינת האוכל של הכלבים שאף היא ממוקמת בתוך הבית ולא מחוצה לו.

זהו בעצם סלע המחלוקת שכן ככל שאקבע שעלה בידי המבקשים להוכיח שמדובר במטרד הפוגע באורח חייהם התקין יש סמכות לביהמ"ש בהליך זה ליתן צו כמבוקש.

המבקשים מצידם שבו והדגישו כי מדובר ברעש שלא ניתן לשאת ושיש בכך פגיעה ממשית באורח חייהם התקין.

הכרעה:

משהגדרתי את סלע המחלוקת נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות ואפרט.

1. שוכנעתי כי טענותיהם של המבקשים הן טענות כנות וכי אכן הם מוטרדים מהרעש הבוקע מביתם של המשיבים כתוצאה מנביחות הכלבים. על כן אין מדובר בבקשה קנטרנית.
2. יחד עם זאת ייתכן ומדובר ברף רגישות ייחודי סובייקטיבי של המבקשים. המבחן בעניין הזה, לטעמי, אמור להיות מבחן אובייקטיבי, דהיינו האם האדם הסביר בנסיבות היה מוצא בנביחות הכלבים הפרעה לחיי היום יום שלו ופגיעה בשלוות חייו.
3. לא עלה בידי המבקשים להוכיח כי מדובר ברעש שיש בו כדי לקיים את תנאי החוק לפי הכללים האובייקטיביים כאמור בסעיף 2 לעיל. לפי הסרטון שהוצג בפניי מדובר בכלבים קטנים ששוהים בשעות הלילה בתוך הבית ולא עלה בידי המבקשים לשכנע אותי שהם מייצרים רעש העונה על תנאי החוק למניעת הטרדה מאיימת. משכך, ראיתי לנכון לדחות את הבקשה.
4. אין בהחלטתי זו כדי למנוע מהמבקשים לפנות בהליך לפי חוקים ספציפיים שבבסיסם עילה המעניקה להם את הסעד המבוקש או סעד חלופי כגון פיצוי כספי. אני מפנה בעניין הזה לטיעוני המבקשים אשר ציינו בבקשתם את התקנות למניעת מפגעים וכן לטיעוני המשיבה מס' 1 אשר הפנתה לעוולת המטרד לפי פקודת הנזיקין.

משקבעתי כי בקשת המבקשים איננה קנטרנית לא מצאתי מקום להורות על חיוב בהוצאות.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשפ"א, 28 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

